

אֵינֹן נָשִׂין דִּי בְּהָדָה. וְשִׁירְתָּא דִּימָא מְזַמְרִין בְּכָל יוֹמָא, וְאִיהִי בְּלַחֲזֻדְתָּא אֲמַרְתָּ מִכָּאן, (שמות טו) וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה וְגו', אֶת הַתּוֹף בְּיָדָהּ וְגו'. וְכָל אֵינֹן צַדִּיקָיָא דִּי בְּגַן עֵדֶן, צִיִּיתִין לְקַל גְּעִימוֹ דִּילָהּ. וְכַמְּה מְלֹאכִין קְדִישִׁין אֹרְדָן וּמְשַׁבְּחֵן עֲמָה לְשִׁמָּא קְדִישָׁא.

בְּהִיבְלָא אַחְרָא, אִית דְּבוּרָה, אוֹף הָכִי וְכָל שְׁאָר נָשִׂין בְּהָדָה, אֹרְדִין וּמְזַמְרִין בְּהִיא שִׁירְתָּא דְּאִיהִי אֲמַרְתָּ בְּהִיא עֲלֵמָא. אִי רַבִּי, אִי רַבִּי, מָאן חָמִי חֲדוּה דְּצַדִּיקָיָא, וְדִנְשִׁין וְכִיִּין דְּעַבְדִּין לְגַבִּי קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא.

לְגוֹ לְגוֹ דְּאֵינֹן הִיבְלִין, אִית אַרְבַּע הִיבְלִין מְמִירִין, דְּאֲמַתָּן קְדִישִׁין דְּלֹא אֲתַמְסְרִין לְאֲתַנְלָאָה, וְלִית מָאן דְּחָמִי לוֹן. בְּכוּלֵיהּ יוֹמָא אֵינֹן בְּלַחֲזֻדְיָהוֹן, בְּמָה דְּאֲמִינָא לָךְ, וְגוּבְרִין אוֹף הָכִי.

לשון הקודש

שְׁהִיא אֲמַרְתָּ בְּעוֹלָם הוּא. אִי רַבִּי, אִי רַבִּי, מִי רָאָה חֲדוּת הַצַּדִּיקִים וְשָׁל נְשִׁים וְצַפְאִיּוֹת שְׁעוֹשׂוֹת לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

לְפָנֵי וּלְפָנִים שֶׁל אוֹתָם הִיבְלוּת יֵשׁ אַרְבַּעַה הִיבְלוּת מְמִירִים שֶׁל הָאֲמָהוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁלֹּא נִמְסָר לְהַגְלוּת, וְאִין מִי שְׂרוּאָה אוֹתָן. בְּכָל הַיּוֹם הֵן לְבַדְוֹן, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְתִּי לָךְ, וְהַגְּבָרִים גַּם בֵּין.

וְכָל הַנְּשִׁים שְׁאֲתָהּ, וְשִׁירְתָּ הַיּוֹם מְזַמְרוֹת בְּכָל יוֹם, וְהִיא לְבָדָה אוֹמַרְתָּ מִכָּאן, (שמות טו) וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה וְגו', אֶת הַתּוֹף בְּיָדָהּ וְגו'. וְכָל אוֹתָם צַדִּיקֵי גֵן עֵדֶן מְקַשְׁבִּים לְנְעִימוֹת קוֹלָהּ, וְכַמְּה מְלֹאכִים קְדוֹשִׁים מוֹדִים וּמְשַׁבְּחִים עֲמָה לְשֵׁם הַקְּדוֹשׁ.

בְּהִיבְלָא אַחַר יֵשׁ דְּבוּרָה, גַּם כְּךָ וְכָל שְׁאָר הַנְּשִׁים אֲתָהּ מוֹדוֹת וּמְזַמְרוֹת בְּאוֹתָהּ שִׁירָה

וּבְכָל לַיְלֵיָא אֲתַבְּלִילֵן כְּלָהוּ כַּחְדָּא, בְּגִין דְּשִׁעְתָּא
 דְּזוּוּגָא אִיהוּ בְּפִלְגוּת לַיְלֵיָא, בֵּין בְּהַאי עֲלָמָא,
 בֵּין בְּהַהוּא עֲלָמָא. זוּוּגָא דְהַהוּא עֲלָמָא, אֲתַדְּבַקוּתָא
 דְּנִשְׁמַתָּא בְּנִשְׁמַתָּא נְהוּרָא בְּנְהוּרָא. זוּוּגָא דְהַאי
 עֲלָמָא, גּוּפָא בְּגּוּפָא. וְכֹלָא כְּמָה דְאֲתַחְזִי, זִינָא בְּתַר
 זִינִיָּה, זוּוּגָא בְּתַר זוּוּגָא, גּוּפָא בְּתַר גּוּפָא, זוּוּגָא
 דְהַהוּא עֲלָמָא, נְהוּרָא בְּתַר נְהוּרָא. הֵיכְלִין דְאֲרַבְעַ
 אֲמָתָן, אֲקָרוּן הֵיכְלִין דְּבָנוּת בּוּטְחוֹת. וְלֹא זְכִינָא כְּהוּ
 לְמַחְמִי. וּפָאָה חוּלְקִיהוֹן דְּעַדִּיקֵיָא, גּוּבְרִין וְנוֹקְבֵי
 דְאִזְלִי בְּאַרְח מִיִּשְׂר בְּהַאי עֲלָמָא, וְזַפְאִין לְכַלְהוּ
 עֲנוּגִין דְהַהוּא עֲלָמָא.

אִי רַבִּי, אִי רַבִּי, אֲלִמְלֵא בְּר יוֹחַאי אֲנִתְּ, לֹא אֲתַמְסֵר
 לְגַלְאָה. זוּוּגָא דְהַהוּא עֲלָמָא, אֲתַעְבִּיד אִיבָא ^(ד)

יִתִּיר, ^(קס"ח ע"א) מֵאִיבָא דְאֲתַעְבִּיד בְּהַאי עֲלָמָא. בְּזוּוּגָא
 דְלַחֹן, בְּזוּוּגָא דְהַהוּא עֲלָמָא, בְּתִיאֻבְתָּא דְלַחֹן

לשון הקודש

(ישעיה לב), וְלֹא זְכִינּוּ בְּהֵם לְרֵאוֹת. אֲשֶׁרִי חֲלַק
 הַצְּדִיקִים, גְּבָרִים וְנַקְבוֹת שְׁהוּלָכִים בְּדַרְדָּר
 יִשְׂר בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְזַכָּאִים לְכָל הָעֲנוּגִים שֶׁל
 אוֹתוֹ עוֹלָם.

אִי רַבִּי, אִי רַבִּי, אֲלִמְלֵא בְּר יוֹחַאי אֲתָה, לֹא
 נְמַסֵּר לְגַלוּת. זוּוּג אֹתוֹ עוֹלָם נַעֲשֶׂה פְּרִי יוֹתֵר
 מִפְּרִי שְׁנַעֲשֶׂה בְּעוֹלָם הַזֶּה. בְּזוּוּג שְׁלָהֶם,
 בְּזוּוּג אוֹתוֹ עוֹלָם, בְּעַרְגָּה שְׁלָהֶם כְּאַחַד,

וּבְכָל לַיְלָה נִבְלָלִים כָּלֶם בְּאַחַד, מִשּׁוּם
 שְׁשִׁעַת הַזּוּוּג הִיא בְּחֻצוֹת הַלַּיְלָה, בֵּין בְּעוֹלָם
 הַזֶּה וּבֵין בְּעוֹלָם הַבָּא. זוּוּג אוֹתוֹ עוֹלָם –
 הַתְּדַבְּקוֹת נִשְׁמָה בְּנִשְׁמָה, אוֹר בְּאוֹר. זוּוּג
 הָעוֹלָם הַזֶּה – גּוּף בְּגוּף. וְהַכֵּל כְּמוֹ שְׂרָאוּי,
 מִיֵּן אַחַר מִינּוּ, זוּוּג אַחַר זוּוּג, גּוּף אַחַר גּוּף,
 זוּוּג אוֹתוֹ עוֹלָם אוֹר אַחַר אוֹר. הֵיכְלֵי אֲרַבְעַ
 הָאֲמָחוֹת נִקְרָאִים הֵיכְלוֹת שֶׁל בָּנוּת בְּטַחוֹת

בַּחֲדָא, כִּד מִתְדַבְּקֵן נְשָׁמְתִין דָּא עִם דָּא, עֲבָדֵי אֵיבֹן,
וְנַפְקֵי נְהוּרִין מִנֵּיהוּ, וְאֶתְעֲבָדֵי שְׂרָגִין. וְאֵינוּן נְשָׁמְתִין,
לְגִזְרִין דְּמִתְגִּירִין, וְכֹל הֵנִי עֵיִלִין לְהִיכְלָא חֲדָא.

וְכִד מִתְגִּירָא גִזְרָא חֲדָא, פְּרָחָא מִהֵהוּא הִיכְלָא
נְשָׁמְתָא, וְעָאֵלֵת תְּחוּת וְנִדְפָהָא דְשְׂכִינְתָא,
וְנִשְׁקַת לָהּ, בְּגִין דְּאִיהוּ אֵיבָא דְצַדִּיקֵיָא, וּמִשְׁדַּרְת
לָהּ לְגוּ תְהוּא גִזְרָא, וְשָׂרְאֵת בֵּיהּ. וּמִהֵהוּא זְמָנָא,
אֶקְרִי גַר צַדִּיק. וְהֵינֵנוּ רָזָא דְכֹתִיב, (משלי יא) פְּרִי צַדִּיק
עֵץ חַיִּים. מַה אֵילָנָא דְחַיִּי אִפִּיק נְשָׁמְתִין, אוֹף הָכִי
צַדִּיק, אֵיבָא דִילֵיהּ עֲבִיד נְשָׁמְתִין.

רַב מְתִיבְתָא אָמַר, כְּתִיב (בראשית יא) וַתְּהִי שְׂרֵי עֶקְרָה
אֵין לָהּ וָלֶד. מִמָּאֵי דְאָמַר וַתְּהִי שְׂרֵי עֶקְרָה,
לִית אָנָּא יוֹדַע דְּלִית לָהּ וָלֶד, מָאֵי אֵין לָהּ וָלֶד.
אֵלָא הָכִי אָמַר רַב מְתִיבְתָא, וָלֶד לָא הוּת מוֹלְדָא,
אָבֵל נְשָׁמְתִין הוּת מוֹלְדָא בְּאֶתְדַבְּקוּתָא דְתִיאֹבְתָא,

לשון הקודש

נִקְרָא גַר צַדִּיק, וְהוּוּ סוּד הַכְּתוּב, (משלי יא) פְּרִי
צַדִּיק עֵץ חַיִּים. מַה עֵץ חַיִּים מוֹצִיא נְשָׁמוֹת,
גַּם צַדִּיק פְּרִיו עוֹשֶׂה נְשָׁמוֹת.

רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה אָמַר, כְּתוּב (בראשית יא) וַתְּהִי
שְׂרֵי עֶקְרָה אֵין לָהּ וָלֶד. מִמָּה שְׂאָמַר וַתְּהִי
שְׂרֵי עֶקְרָה, אֵינִי יוֹדַע שְׂאֵין לָהּ וָלֶד? מַה זֶה
אֵין לָהּ וָלֶד? אֵלָא כִּד אָמַר רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה,
וָלֶד לָא הוּתָה מוֹלִידָה, אָבֵל נְשָׁמוֹת הוּתָה

כְּשֶׁהַנְּשָׁמוֹת נִדְבָקוֹת זוּ בְּזוּ, עוֹשׂוֹת פְּרוֹת,
וְיוֹצֵאִים אוֹרוֹת מֵהֶם וְנֹעְשִׂים גְּרוֹת. וְהֵם
הַנְּשָׁמוֹת לְגִרִים הַמִּתְגִּירִים, וְכֹל אֵלֶּה עוֹלִים
לְהִיכְלֵ אַחַד.

וְכִשְׁמִתְגִּיר גַּר אַחַד, פּוֹרְחַת מֵאוֹתוֹ הִיכְלֵ
נְשָׁמָה, וְנִכְנָסֵת תְּחַת בְּנִפֵי הַשְּׂכִינָה, וְנוֹשְׁקַת
אוֹתָהּ, מִשּׁוּם שֶׁהִיא פְּרִי הַצַּדִּיקִים, וְשׁוֹלַחַת
אוֹתָהּ לְתוֹךְ אוֹתוֹ גַּר וְשׁוֹרְהָ בּוֹ, וּמֵאוֹתוֹ זְמַן

דְּאֵינוֹן תִּרְיִן זַכָּאִין הוּוּ מוֹלִידֵי נִשְׁמָתִין לְגִיזְרֵי כָּל
הַהוּא זְמַנָּא דְחַוּוּ בְּחֶרֶן. כְּמַה דְּעַבְדִּין צְדִיקָיָא בְּגוֹן
עֵדוֹן. כְּמַה דְּכֹתִיב, (בראשית יב) וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ
בְּחֶרֶן, נֶפֶשׁ עָשׂוּ וְדָאֵי.

חֲדַי רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר לִיהּ תַּהוּא גַבְרָא, אִי רַבִּי,
מָה אֵימָא לָךְ, בְּכָל רִישׁ יְרַחֵי וְשַׁבְתִּי וּמוֹעֲדֵיִיא
וּזְמַנֵּיִיא, אֵינוֹן דְּכוּרִין סְלִקִין לְאַתְחַזָּא קַמִּי מַלְכָּא
קְדִישָׁא, דְּכוּרִין וְלֹא נִוְקְבִין, כְּמַה דְּאַתְּ אָמַר (שמות כג)
יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ. וְכֵד אַחֲדָרְוֹן מִתְּדָרְוֹן בְּכַמְהָ מְלִי
חֲדַתִּין, וְאַחֲדָרְוֹן מְלִין קַמִּי רַב מְתִיבְתָּא.

יּוֹמָא דָּא אַחֲדָרְוֹן מְלִין חֲדַתִּין קַמִּי רַב מְתִיבְתָּא,
עַל רִזִּין עֲתִיקִין, צְדִיק וְטוֹב לוֹ, צְדִיק וְרַע
לוֹ. דְּכִלְהוּ סְלִקִין גּוֹ מִתְּקַלָּא דְּאֵילָנָא, עַד לָא יִיתוֹן
לְעֵלְמָא, וּכְפּוּם טַקְלָא דְּמִתְּקַלָּא, הָכֵי אֵית לֹוֹן בְּהַאי

לשון הקודש

לפני המלך הקדוש, זכרים ולא נקבות, כמו
שנאמר (שמות כג) יראה כל זכורך. וכשחוזרים,
חוזרים בכמה דברים חדשים, ומחזירים
דברים לפני ראש הישיבה.

יום זה החזירו דברים חדשים לפני ראש
הישיבה על סודות עתיקים – צדיק וטוב לו,
צדיק ורע לו. שכלם עולים תוך משקל
האילן עד שלא יבאו לעולם, וכפי משקלת

מולידה בהתדבקות ערנה, שאותם שני
צדיקים היו מולידים נשמות לגרים כל אותו
זמן שהיו בחרן כמו שעשו צדיקים בגן עדן,
כמו שכתוב (שם יב) ואת הנפש אשר עשו
בחרן. נפש עשו גודאי.

שמח רבי שמעון. אמר לו אותו האיש, אי
רבי, מה אמר לך, בכל ראש חדש ושבתות
ומועדים וזמנים, אותם זכרים עולים להראות

עֲלֵמָא. רַב מְתִיבְתָא, נְחִית וְגַלִּי מִמָּה דְשָׁמַע לְעִילָא,
מְלָה חָדָא גַלִּי וְלֹא יִתִיר. אָעָא דְלֹא סָלִיק נְהוּרִיה,
יְבַטְשׁוּן בֵּיה וְאַנְהִיר. גּוּפָא דְלֹא סָלְקָא בֵּיה נְהוּרָא
דְנִשְׁמַתָּא, יְבַטְשׁוּן בֵּיה, וַיִּסְלַק נְהִירוֹ דְנִשְׁמַתָּא,
וַיִּתְאַחֲדוּן דָּא בְדָא לְאַנְהָרָא. (תרי נוסחתי).

בְּגִין דְּאִית גּוּפָא דְנְהִירוֹ דְנִשְׁמַתָּא לָא נְהִיר בֵּיה,
עַד דִּיבַטְשׁוּן בֵּיה, כְּדִין נְהִיר נְהִירוֹ דְנִשְׁמַתָּא,
וְאַתְאַחֲדַת בְּגוּפָא, וְגוּפָא אֶתְאַחֲד בָּהּ. גּוּפָא כְּדִין
סָלִיק נְהִירוֹ מִגּוֹ נִשְׁמַתָּא, מְהִיר מְרוּמָם וּמְשַׁבַּת,
מִצְלִי צְלוּתִיה וּבְעוּתִיה, מְכַרְךָ לְמַאֲרִיה, הָא כְּדִין
כְּלָא נְהִיר. בְּגִין דְּאִית גּוּפָא, דְלֹא יְכִילַת נִשְׁמַתָּא
לְאַנְהָרָא בֵּיה, עַד דִּיבַטְשׁוּן בֵּיה, וּכְדִין נְהִיר וְאַתְאַחֲד
דָּא בְדָא. אִית אָעָא דְלֹא אֶתְאַחֲד בְּנְהוּרָא, וְלֹא סָלִיק
נְהוּרָא בֵּיה, עַד דִּיבַטְשׁוּן בֵּיה, וּכְדִין נְהִיר.

לשון הקודש

בְּגוּפָא, וְהַגּוּפָא נִאָחַז בּוֹ. הַגּוּפָא אִז עוֹלָה אוֹר
מִתּוֹךְ הַנְּשָׁמָה, מְהִיר מְרוּמָם וּמְשַׁבַּת,
מִתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ וּבִקְשָׁתוֹ, מְכַרְךָ לְרַבּוּנוֹ. הַרִי
אִז הַכֵּל מֵאִיר, מְשׁוּם שְׁנַיִשׁ גּוּפָא שְׁאִין הַנְּשָׁמָה
יְכִילָה לְהֵאִיר בּוֹ עַד שְׁיַכּוּ בּוֹ, וְאִז מֵאִיר
וְנִאָחַז זֶה בְּזֶה. יֵשׁ עִין שְׁלֵא נִאָחַז בְּאוֹר, וְלֹא
עוֹלָה בּוֹ אוֹר עַד שְׁיַכּוּ בּוֹ, וְאִז מֵאִיר.

הַמְשַׁקֵּל כִּף יֵשׁ לְהֵם בְּעוֹלָם הַזֶּה. רֵאשׁ
הַיְשִׁיבָה יָרַד וְגָלָה מִמָּה שְׁשָׁמַע לְמַעְלָה,
דְּכַר אַחַד גָּלָה וְלֹא יוֹתֵר. עִין שְׁלֵא עוֹלָה
אוֹרוֹ, יַכּוּ בּוֹ וְיֵאִיר. גּוּפָא שְׁלֵא עוֹלָה בּוֹ אוֹר
הַנְּשָׁמָה, יַכּוּ בּוֹ וְיַעֲלֶה אוֹר הַנְּשָׁמָה, וְיִאָחַזוּ
זֶה בְּזֶה לְהֵאִיר. (שתי נוסחאות)
מְשׁוּם שְׁנַיִשׁ גּוּפָא שְׁאוֹר הַנְּשָׁמָה לֹא מֵאִיר בּוֹ
עַד שְׁיַכּוּ בּוֹ, אִז מֵאִיר אוֹר הַנְּשָׁמָה וְנִאָחַזוּ

סִטְרָא אַחְרָא, בְּעֵי לְמַעְבַּד חָכְוִי, וּבְטִישׁ בְּחֵיבִיא,
 וְכָל מַה דְּבְטִישׁ, בְּדִין (משלי יג) וְנֵר רְשָׁעִים
 יִדְעָךְ. מְחַרְףּ וּמְגַדֵּף לְכָל סִטְרִין, וְלֹא יָכִיל לְאַנְהָרָא
 כְּלָל, וּבְדִין בְּתוֹב (קהלת ב) כִּי מָה הָאָדָם שְׂיָבֹא אַחְרֵי
 הַמָּלְךְ. וּבְעֵי לְאַתְדָּמִי לִיהֵ, וְלֹא יָכִיל. וְעַל דָּא (תהלים
 יא) יִי צְדִיק יִבְחֵן, וּבְטִישׁ בֵּיהֵ, וּבְדִין נָהִיר וְאַתְקַף
 בְּנִהִירוֹ. יִבְחֵן, כְּמָה דְאֵת אָמֵר (ישעיה כח) אָבֵן בַּחֵן. גָּחֵן
 רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְנָשִׁיק לְעַפְרָא. אָמֵר, מְלָה מְלָה אֲבַתְרָךְ
 רְדִיפְנָא, מִיּוֹמָא דְהַיּוֹנָא, וְהַשְׁתָּא אֲשֶׁתְּמוֹדְעָא לִי
 מְלָה, מִגּוֹ שְׂרָשָׁא וְעַקְרָא דְכָלָא.

אָמֵר לִיהֵ, אִי רַבִּי, אִי רַבִּי, כִּד סְלֶקִין לְעֵילָא, כָּל
 אֵינֻן רוּחִין דְּכוּרִין וְנוֹקְבִין, בְּהֵתוּא זְמָנָא,
 שְׁמַעִין (ס"א פְּמָה) מְלִין חֲדָתִין וְעֵתִיקוֹן, נַחְתִּין וְעָאֲלִין
 לְגוֹ מְתִיבְתָא, וְאַהֲדָרְן מְלִי קַמִּי רַב מְתִיבְתָא, וְאִיהוּ
 אוֹלִיף לִזְן מְלָה עַל קִיּוּמִיהֵ. כִּד סְלֶקִין מִתְּפִשְׁטִין

לשון הקודש

לְעַפְרָא. אָמֵר, דְּכָר דְּכָר אַחְרִיךְ רְדַפְתִּי מִיּוֹם
 שְׁהִייתִי, וְכַעַת נֹדַע לִי הַדְּכָר מִתּוֹךְ שְׂרָשׁ
 וְעַקְר הַכָּל.

אָמֵר לוֹ, אִי רַבִּי, אִי רַבִּי, כְּשֶׁעוֹלִים לְמַעְלָה,
 כָּל אוֹתָם רוּחוֹת זְכָרִים וְנִקְבוֹת בְּאוֹתוֹ וְמִן
 שׁוֹמְעִים (פְּמָה) דְּכָרִים חֲדָשִׁים וְעֵתִיקוֹם,
 יוֹרְדִים וְנִכְנָסִים לְתוֹךְ הַיְשִׁיבָה, וּמְחֹזְרִים
 דְּכָרִים לְפָנֵי רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה, וְהוּא מְלַמֵּדֵם

צִד הָאֲחֵר רוּצָה לַעֲשׂוֹת כְּךָ, וּמִכָּה בְּרִשְׁעִים,
 וְכָל מַה שְׂמַכָּה, אִז (משלי יג) וְנֵר רְשָׁעִים יִדְעָךְ.
 מְחַרְףּ וּמְגַדֵּף לְכָל הַצְּדִיקִים וְלֹא יָכִיל לְהֵאִיר
 כְּלָל, וְאִז בְּתוֹב (קהלת ב) כִּי מָה הָאָדָם שְׂיָבֹא
 אַחְרֵי הַמָּלְךְ. וְרוּצָה לְהִדְמוֹת לוֹ וְלֹא יָכִיל.
 וְעַל זֶה (תהלים יא) ה' צְדִיק יִבְחֵן, וּמִכָּה בּוֹ, וְאִז
 מֵאִיר וּמִתְחַזֵּק בְּאוֹר. יִבְחֵן, כְּמוֹ שְׁנַאֲמֵר
 אָבֵן בַּחֵן. גָּחֵן רַבִּי שְׁמַעוֹן וְנָשִׁיק

מִלְבוּשֵׁיהוֹן וּסְלָקוֹן. כִּד נִתְתִּי, מִתְלַבְּשִׁין בְּלְבוּשֵׁיהוֹן
דִּתְהוּא גּוּפָא.

אִי רַבִּי, אִי רַבִּי, כַּמָּה חֲדָתִין מְלִין מְגוּ רַב מְתִיבְתָא.
זַפָּא אִיהוּ מָאן דְּאֶזְעַר גְּרַמְיָה בְּתַאי עֲלָמָא,
כַּמָּה אִיהוּ רַב וְעֲלָא בְּתַהוּא עֲלָמָא. וְחָכִי פִתַּח רַב
מְתִיבְתָא, מָאן דְּאִתְהוּ זְעִיר, אִיהוּ רַב. וּמָאן דְּאִתְהוּ
רַב, אִיהוּ זְעִיר. דְּכִתִּיב, (בראשית כג) וַיְהִי (דף קס"ח ע"ב) תַּיִ
שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים. מֵאָה
דְּאִתְהוּ חֶשְׁבֹן רַב, כְּתִיב בֵּיה שָׁנָה, זְעִירוּ דְשָׁנִין, חַד
אֶזְעִיר לִיה. שְׁבַע, דְּאִתְהוּ חֶשְׁבֹן זְעִיר, אֲסִי לִיה,
וְרַבִּי לִיה דְּכִתִּיב שְׁבַע שָׁנִים.

תָּא חַזִּי, דְּלֹא רַבִּי קְדָשָׁא בְרוּךְ הוּא, אֶלָּא לְדְאֶזְעִיר.
לֹא אֶזְעִיר אֶלָּא לְדְרַבִּי. זַפָּא אִיהוּ מָאן
דְּאֶזְעִיר גְּרַמְיָה בְּתַאי עֲלָמָא, כַּמָּה אִיהוּ רַב בְּעֶלְוִיא
בְּתַהוּא עֲלָמָא.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

שְׁכַתוּב (בראשית כג) וַיְהִי תַיִ שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים. מֵאָה, שְׁהוּא
חֶשְׁבֹן גְּדוֹל, כְּתוּב בּוּ שָׁנָה, קָטַן הַשָּׁנִים,
לְאַחַד הַקְּטִינּוּ. שְׁבַע, שְׁהוּא חֶשְׁבֹן קָטַן,
הַגְּדִילוּ וְרַבָּה אוֹתוֹ, שְׁכַתוּב שְׁבַע שָׁנִים.

בַּא וְרָאָה שְׁלֵא הַגְּדִיל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
אֶלָּא לְמַקְטִין. לֹא הַקְּטִין אֶלָּא לְמִי שְׁהַתְּגַדֵּל.
אֶזְעִיר מִי שְׁמַקְטִין עֲצָמוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, כַּמָּה

דְּבַר עַל קִיּוּמוֹ. כְּשֶׁעוֹלָיִם, מִתְפַּשְׁטִים
מִלְבוּשֵׁיהֶם וְעוֹלָיִם. כְּשִׁיּוֹרְדִים, מִתְלַבְּשִׁים
בְּלְבוּשֵׁיהֶם שֶׁל אוֹתוֹ גּוּף.

אִי רַבִּי, אִי רַבִּי, כַּמָּה דְּבָרִים תְּחָשִׁים מִתּוֹךְ
רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה. אֶזְעִירוּ מִי שְׁמַקְטִין עֲצָמוּ
בְּעוֹלָם הַזֶּה, כַּמָּה הוּא גְּדוֹל וְעֲלִיּוֹן בְּעוֹלָם
הַהוּא. וְכִד פִּתַּח רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה: מִי שְׁהוּא
קָטַן – הוּא גְּדוֹל, וּמִי שְׁהוּא גְּדוֹל – הוּא קָטַן,

אֲדַהְכִי שִׁמְעוּ שִׁירְתָּא דִּימָא, בְּקַל נְעִימוּ דְלָא
שִׁמְעוּ מִיּוֹמָא דְאֲתַבְרִיאוּ, קַל נְעִימוּ

דְּשִׁירְתָּא, בְּהֵהוּא נְעִימוּ דִּהוּוּ אֲמַרִי. וְכַד סִיִּימוּ (שמות טו)
יִי יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. תָּמוּ אַרְבַּע דִּיּוֹקְנִין בְּרַקִּיעַ.
וְחַד מִנֵּיהוּ רַב וְעֶלְאָה מְפֻלְהוּ. וְהַהוּא רַב וְעֶלְאָה
מִנֵּיהוּ, אֲתַעַר קָלָא וְאֲמַר, (ירמיה ב) כַּה אָמַר יִי זְכַרְתִּי
לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ אֲהַבַת כְּלוּלוֹתֶיךָ וְגו'. שָׂאט בְּרַקִּיעָא
וְאַנְגִּיז, קָם אַחְרָא אֲבַתְרִיה וְאֲמַר, (ישעיה מב) וְהוֹלַכְתִּי
עוּרִים בְּדַרְךָ לֹא יִדְעוּ בְּנִתִּיבוֹת לֹא יִדְעוּ וְגו'. סִיִּים
וְשָׂאט בְּרַקִּיעָא וְאַנְגִּיז.

פְּתַח אִידֶךָ וְאֲמַר, (ישעיה לה) יִשׁוּשׁוּם מִדְּבַר וְצִיָּה וְתַגֵּל
עַרְבָה וְתַפְרַח כַּחֲבַצְלַת. וְשָׂאט בְּרַקִּיעָא,
וְאַנְגִּיז. פְּתַח אִידֶךָ וְאֲמַר, (ישעיה מג) כַּה אָמַר יִי בּוֹרְאֵךְ
יַעֲקֹב וְגו', (ישעיה מג) כַּה אָמַר יִי תַנּוּתֵן בֵּינֵם דְּרַךְ וּבִמִּים
עֵזִים נְתִיבָה וְגו'. תְּכַבְּדֵנִי חֵית הַשָּׂדֶה תַנִּים וּבְנֹת

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

הוא גדול בעלוי פאותו העולם.
בין כך שמעו שירת הים בקול נעים שלא
שמעו מיום שנבראו, קול נעים של שירה
פאותה נעימה שהיו אומרים. וכשסיימו (שמות
טו) ה' ימלוך לעלם ועד, ראו ארבע דמיות
ברקיע, ואחד מהם גדול ועליון מכלם. ואותו
גדול ועליון מהם עורר קול ואמר, (ירמיה ב) כה
אמר ה' זכרתי לך חסד נעוריך אהבת

כלולתך וגו'. שט ברקיע ונגנו, עמד אחר
אחריו ואמר, (ישעיה מב) והולכתי עורים בדרך
לא ידעו בנתיבות לא ידעו וגו'. סים ושט
ברקיע ונגנו.
פתח האחר ואמר, (שם לה) יששום מדבר
וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת. ושט
ברקיע ונגנו. פתח האחר ואמר, (שם מג) כה
אמר ה' בראך יעקב וגו'. (שם) כה אמר ה'

יַעֲנֶה וְגו'. סִיּוֹם וְשֵׁאֵט בְּרִקְיעָא, וְאַנְגִּיז. בְּדִין דְּחִילוֹ
סִגְיָא וְאַמְתָּנִי נָפַל עָלֵיהּ.

כִּד הָוֵה נָהִיר יִמָּא, קָלָא אֶתְעַר בְּמַלְקָדְמִין, וְאָמַר,
עָמָא תְּקִיפָא כְּאַרְיֵה, גְּבָרִין בְּנִמְרִין, הָבוּ יִקָּר
לְמֵאֲרִיכוֹן. דְּכִתִּיב, (ישעיה כה) עַל בֶּן יִכְבְּדוּךָ עִם עֵז וְגו'.
שְׁמַעוּ קָל חִילִין וּמִשְׁרִיין דִּהוּוּ אֲמִרִי, (דברי הימים א כט) לָךְ
יְיָ הַגְּדוּלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצְחָה וְהַהוֹד וְגו', עַד
וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה. תְּוֹהוּ וְאַזְלוּ. אֲדַהְכִי
נָהַר יִמָּא, אֶתְהַדְרוּ רִישָׁא, וְחִמּוּ כָּל מְדַבְּרָא חֲפִי
בְּעַנְיֵי יִקָּר, מְנַהֲרִין, מְנַצְצִין, בְּגוֹזְנִין סִגְיָאִין.

אָמְרוּ דָּא לְדָא, וְדָאִי קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא בְּעִי
לְאַשְׁתַּבַּח בְּתוֹשְׁבַחְתָּא דְּדָרָא דְּמַדְבְּרָא,
דְּלֹא הָוֵה בְּעֵלְמָא, דְּרָא עֲלָאָה, בְּדָרָא דָּא. וְלֹא יְהֵא
עַד דִּיִּיתִי מִלְּבָא מְשִׁיחָא וְדָאִי כָּל מַה דְּאַחֲמִי לָן

לשון הקודש

וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצְחָה וְהַהוֹד וְגו', עַד (מחמיה ט)
וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה. תְּמַהוּ וְהַלְכוּ.
בֵּין כֶּךָ הָאִיר הַיּוֹם, הַחֲזִירוּ רֵאשׁ, וְרָאוּ כָּל
הַמְדַבְּרֵי מִכְּסָה בְּעַנְיֵי כְבוֹד מְאִירִים, נוֹצְצִים
בְּגוֹזְנִים רַבִּים.

אָמְרוּ זֶה לָזֶה, וְדָאִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוּצֵה
לְהַשְׁתַּבַּח בְּתוֹשְׁבַחְתָּא שֶׁל דוֹר הַמְדַבְּרֵי, שְׁלֹא
הָיָה בְּעוֹלָם דוֹר עֲלִיּוֹן כְּדוֹר זֶה, וְלֹא יְהִיָּה עַד
שְׂבִיבָא מְלַךְ הַמְּשִׁיחִית. וְדָאִי כָּל מַה שְׁהֲרָאָה

הַנּוֹתֵן בָּיָם דְּרָךְ וּבְמִים עֵזִים נְתִיבָה וְגו',
תְּכַבְּדֵנִי חֵית הַשְּׂדֵה תַנִּים וּבְנֹת יַעֲנֶה וְגו'.
סִיּוֹם וְשֵׁט בְּרִקְיעַ וְנִגְנֵנוּ. אִז פַּחַד גְּדוֹל וְאִמָּה
נָפַל עֲלֵיהֶם.

בְּשֵׁהֲאִיר הַיּוֹם, קוֹל הַתְּעוֹרֵר בְּמַקְדָּם וְאָמַר:
עִם תְּקִיף כְּאַרְיֵה, גְּבוּרִים בְּנִמְרִים, תִּנּוּ כְבוֹד
לְרַבּוֹנְכֶם, שְׂכַתוֹב (שם כה) עַל בֶּן יִכְבְּדוּךָ עִם
עֵז וְגו'. שְׁמַעוּ קוֹל, הַיְלֹת וּמְרַכְּבוֹת שְׁהִיוּ
אוֹמְרִים, (דברי הימים א-כט) לָךְ ה' הַגְּדוּלָּה וְהַגְּבוּרָה

קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לָא הָוָה, אֶלְא בְּנִין לְאֻדְעָא לָן
 חֲבִיבֵי דְמֵאֲרִיחֹן עֲלֵייהוּ. לְאֻדְעָא דְאִית לֹון חוּלְקָא
 טָבָא, וְאֵינוּן בְּנֵי עֲלָמָא דְאִתִּי. וְלֹוּמְנָא דְאִתִּי כִּד
 יוֹקִים קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִתִּיָּא, זְמִינִין אֵלִין לְאֲחִיָּא
 בְּקַדְמִיתָא. כְּמָה דְאִתְּ אָמַר (ישעיה כו) יְחִיו מִתִּיד, וְאֵלִין
 אֵינוּן דְרָא דְמִדְבְּרָא.

אָמַר לִיה, אִי מְלָה חֲדָתָא יִדְעַת, דְּאֵנָּא עֲרֻטִּירָא
 בָּהּ. אָמַר לִיה אֵימָא. אָמַר קָלָא דְהִדְרָא
 בְּעֵינָא לְמַנְדַּע. בַּר נָשׁ יְהִיב קָלָא בְּחַקְלָא, אוּ בְּאֲתָר
 אֲחֵרָא, וְהִדְרָא קָלָא אֲחֵרָא, וְלָא יִדְעַ. אָמַר לִיה, אִי
 חֲסִידָא קְדִישָׁא, עַל מְלָה דָּא, כְּמָה קָלִין אֲתַעְרוּ,
 וְכְמָה דְקְדוּקִין הֵווּ קָמִי רַב מְתִיבְתָּא, וְכִד נְחִית רַב
 מְתִיבְתָּא, אָמַר, הָכִי אוּקְמוּהָ מְלָה בְּמְתִיבְתָּא
 דְרִקִיעָא, וְרוּזָא יִקִּירָא אִיְהִי.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

מְעַרְטֵל מִמֶּנּוּ? אָמַר לוֹ, אָמַר. קוּל
 הַחוּזָר רְצִיתִי לְדַעַת. בְּזֵן אָדָם נוֹתֵן קוּל
 בְּשָׂדֵה אוּ בְּמִקְוֵם אַחֵר, וְחוּזָר קוּל אַחֵר וְלֹא
 יָדוּעַ. אָמַר לוֹ, אִי חֲסִיד קְדוּשׁ, עַל דְּבַר זֶה
 כְּמָה קוּלוֹת הַתַּעֲוָרוּ, וְכְמָה דְקְדוּקִים הֵיוּ
 לְפָנֵי רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה. וְכַשְׁיֵרֵד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה,
 אָמַר, כִּךְ פִּרְשׁוּהָ דְבַר בִּישִׁיבַת הַרְקִיעַ, וְסוּד
 נִכְבָּד הוּא.

לָנוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא הִיָּה אֶלְא בְּשִׁבִיל
 לְהוֹדִיעֵנוּ חֲבִיבוֹת רַבּוֹנָם עֲלֵיהֶם, לְהוֹדִיעַ
 שֵׁישׁ לָהֶם חֶלֶק טוֹב, וְהֵם בְּנֵי עוֹלָם הַבָּא.
 וְלַעֲתִיד לָבֹא בְּשִׁיקִים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת
 הַמֵּתִים, עֲתִידִים אֵלָיו לַעֲמֹד לְתַתִּיָּה
 בְּרֵאשׁוֹנָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה כו) יְחִיו מִתִּיד,
 וְאַלְהָהּ הֵם דוֹר הַמִּדְבָּר.

אָמַר לוֹ, הֵאֵם דְּבַר הַדָּשׁ יִדְעַת שְׂאֵנִי

תָּא חַיִּי, תִּלְתַּת קָלִין אֵינּוּן, דְּלֹא אֶתְאַבְּדוּ לְעֵלְמִין,
 בַּר קָלִין דְּאֹרְיִתָּא וְצִלוֹתָא, דְּאֵלִין סְלִקִין
 לְעֵילָא, וּבְקַעֲיוֹן רְקִיעֵיו. אֲבָל קָלִין אַחַרְגִּין אֵינּוּן דְּלֹא
 סְלִקִין, וְלֹא אֶתְאַבְּדוּ.

וְאֵינּוּן תִּלְתַּת: קוּל חַיָּה בְּשַׁעֲתָא דְּאִיהִי עַל קַלְבִּיטָא,
 הֵהוּא קָלָא מְשַׁטָּטָא וְאֹזְלָא בְּאֹיֶרָא, מְסִיפִי
 עֲלֵמָא עַד סִיפִי עֲלֵמָא. קוּל דְּבַר נֶשׁ, בְּשַׁעֲתָא,
 דְּנִפְיָא נְשַׁמְתִּיה מְגוּפִיה, הֵהוּא קָלָא מְשַׁטָּטָא וְאֹזְלָא
 בְּאֹיֶרָא, מְסִיפִי עֲלֵמָא עַד סִיפִי עֲלֵמָא. קוּל נְחֶשׁ,
 בְּשַׁעֲתָא דְּפָשִׁיט מְשַׁבִּיה, הֵהוּא קָלָא מְשַׁטָּטָא
 בְּאֹיֶרָא, וְאֹזְלָא מְסִיפִי עֲלֵמָא עַד סִיפִי עֲלֵמָא.

אִי חֲסִידָא קַדִּישָׁא, כַּמָּה מְלָה דָּא רַבָּא וַיִּקְרָא.
 אֵלִין קָלִין, מַה אֶתְעַבֵּיד מִינֵיהוּ, וְלֹאֵן אַתָּר
 עֵאלִין וְשָׂרָאן. אֵלִין קָלִין דְּצַעֲרָא אֵינּוּן, וְאֹזְלִין

לשון הקודש

מְשׁוּטָט וְהוֹלֵךְ בְּאֹיֶר מְסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּף
 הָעוֹלָם. קוּל הַנְּחֶשׁ בְּשַׁעֲתָא שְׁפוּשֵׁט עוּרוֹ, אוֹתוֹ
 קוּל מְשׁוּטָט בְּאֹיֶר וְהוֹלֵךְ מְסוּף הָעוֹלָם וְעַד
 סוּף הָעוֹלָם.

אִי חֲסִיד קְדוֹשׁ, כַּמָּה דְּבַר זֶה גְּדוֹל וְנִכְבָּד.
 אֵלֶּה הַקּוּלוֹת מַה נַּעֲשֶׂה מֵהֶם, וְלֹאִיזָה מְקוּם
 נִכְנָסִים וְשׁוֹרִים? אֵלֶּה הֵם קוּלוֹת צַעַר,
 וְהוֹלְכִים וּמְשׁוּטָטִים בְּעוֹלָם בְּאֹיֶר, וְהוֹלְכִים

בָּא וְרָאָה, שְׁלֹשָׁה קוּלוֹת הֵם שְׁלֹא נֶאֱבָדִים
 לְעוֹלָמִים, פְּרָט לְקוּל הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה, שְׁאֵלֶּה
 עוֹלִים לְמַעְלָה וּבּוֹקְעִים רְקִיעִים. אֲבָל קוּלוֹת
 אַחֵרִים הֵם שְׁלֹא עוֹלִים וְלֹא אוֹבְדִים.

וְהֵם הַשְּׁלֹשָׁה: קוּל הַחַיָּה בְּשַׁעֲתָא שְׁהִיא עַל
 הַמְּשַׁבֵּר, אוֹתוֹ קוּל מְשׁוּטָט וְהוֹלֵךְ בְּאֹיֶר
 מְסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּף הָעוֹלָם. קוּל הַנְּחֶשׁ אֲדָם
 בְּשַׁעֲתָא שְׁיֹצֵאת נְשַׁמְתָּהּ מְגוּפָה, אוֹתוֹ קוּל

וּמִשְׁטָטִי בְּאִוִּירָא, וְאֶזְלִי מִסִּיפֵי עֲלָמָא, עַד סִיפֵי
 דְּעֲלָמָא, וְעֵאלִין גּוֹ נְקִיקִין וּמַחִילִין דְּעַפְרָא, וְאֶתְטַמְרִין
 תַּמּוֹן. וְכֹד (דף קס"ט ע"א) יְהִיב בַּר נָשׁ קָלָא, אֵינּוֹן מִתְעַרְרִין
 לְגַבֵּי תְּהוּא קָלָא. קָלָא דְנַחֲשׁ, לָא אֶתְעַר לְגַבֵּי קָלָא
 דְּבַר נָשׁ. הֵיאֵךְ יִתְעַר. בְּמַחְאָה. כִּד מַחֵי בַר נָשׁ
 מַחְאָה אֶתְעַר קָלָא דְנַחֲשׁ, דְּאֶתְטַמְר לְגַבֵּיהּ תְּהוּא
 קָלָא, וְלֹא קָלָא אַחְרָא. קָלָא אֶתְעַר בְּתַר קָלָא, זִינָא
 בְּתַר זִינִיהּ.

וְעַל דָּא בְּיוֹמָא דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, קוּל שׁוֹפֵר, אֶתְעַר
 קוּל שׁוֹפֵר אַחְרָא, זִינָא בְּתַר זִינִיהּ אֶזְלָא.
 אַרְחִיהּ דְנַחֲשׁ לְבִישׁ אִיהוּ, לְקַטְלָא וּלְמַחְאָה, בְּתְּהוּא
 קָלָא מַמְשׁ, לָא אֶתְעַר קָלָא דְהֵאֵי נַחֲשׁ, אֶלָּא בְּתַר
 זִינִיהּ. וְדָא אִיהוּ, כִּד בַּר נָשׁ מַחֵי בְּחוּטְרָא בְּאַרְעָא,
 וְקָרִי לִיהּ לְזִינִיהּ, כִּדִּין אֶתְעַר תְּהוּא קָלָא דְנַחֲשׁ,
 לְאַתְבָּא לְזִינִיהּ. וְרֹזָא דָּא אִיהוּ טְמִירוּ.

לשון הקודש

וְעַל כֵּךְ בְּיוֹם רֵאשׁ הַשָּׁנָה קוּל שׁוֹפֵר מְעוֹרֵר
 קוּל שׁוֹפֵר אַחַר, מִין אַחַר מֵינּוּ הוֹלֵךְ. דְּרַךְ
 הַנַּחֲשׁ הוּא לְרַע, לְהַרְגַּ וּלְהַכּוֹת. בְּאוֹתוֹ קוּל
 מַמְשׁ לֹא מִתְעוֹרֵר קוּל נַחֲשׁ זֶה אֶלָּא אַחַר
 מֵינּוּ. וְזֶהוּ כְּשֶׁאָדָם מִכָּה בְּמַקְל בְּאַרְצֵי וְקוּרָא
 לוֹ לְמֵינוּ, אִזּוּ מִתְעוֹרֵר אוֹתוֹ קוּל הַנַּחֲשׁ
 לְהָשִׁיב לְמֵינוּ. וְסוּד זֶה הוּא נִסְתָּר.

מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּף הָעוֹלָם, וְנִכְנָסִים לְתוֹךְ
 נְקִיקִים וּמַחִלוֹת עֶפֶר וְנִסְתָּרִים שָׁם. וּכְשֶׁנּוֹתֵן
 אָדָם קוּל, הֵם מִתְעוֹרְרִים לְאוֹתוֹ קוּל. קוּל
 נַחֲשׁ לֹא מִתְעוֹרֵר לְקוּל אָדָם. אֵיךְ יִתְעוֹרֵר?
 בְּמַכָּה. כְּשֶׁמַּכָּה אָדָם מִכָּה, מִתְעוֹרֵר קוּל
 הַנַּחֲשׁ שְׂנֵסְתָר אֵלָיו אוֹתוֹ קוּל, וְלֹא קוּל אַחַר.
 קוּל מִתְעוֹרֵר אַחַר קוּל, מִין אַחַר מֵינּוּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדָאֵי מְלָה דָּא מְלָה סְתִימָא הִיא.
 וְתוֹוֹהֲנָא אִיךְ שְׁלֹמָה מְלֻכָּא לָּא יַדַּע מְלָה דָּא.
 אָמַר לִיה, שְׁלֹמָה מְלֻכָּא מְנַדַּע יַדַּע, וְלֹא כָּל כַּךְ.
 אָבֵל מַה דְּלֹא יַדַּע, תְּהוּא קָלָא מַה תּוֹעֲלֵתָא אִית
 בָּהּ, וְהִיךְ יִתְבָּא.

וְרַב מְתִיבְתָּא הָכִי אָמַר, דְּקְדוּקָא דָּא לָּא יַדַּע
 שְׁלֹמָה מְלֻכָּא, דְּהָא תְּהוּא קָלָא, אִיהִי כְּלִילָא
 רוּחָא וְנַפְשָׁא, וְהַבֵּל דְּגֵרְמִי מַעְצָבוֹנָא דְּבִשְׂרָא,
 וּמְשַׁטְטָא בְּאִירָא, וְכָל חַד מִתְפָּרֵשׁ דָּא מִן דָּא. וְכֵד
 מָטָא לְהֵהוּא אַתְרֵי דְּעָאֵל בֵּיתָהּ, יִתְבָּא כְּמִיתָא. וְכָל
 אֵינּוֹן חֲרָשִׁין וְקוֹסְמִין יַדַּעִין אַתְרִין אֵלִין בְּחֲרָשִׁיהוּ,
 וְגַחְזִין לְאֶרְעָא, וְשְׁמַעִין קָלָא דָּא, דְּמִתְחַבְּרוֹן אֵינּוֹן
 רוּחָא וְנַפְשָׁא, וְהַבֵּל דְּגֵרְמִי, וְאוֹדַעִין מְלָה. וְדָא אִיהוּ
 (ישעיה כט) אוֹב מֵאֶרֶץ. וְעַל דָּא רַדִּיף שְׁלֹמָה, לְמַנְדַּע
 מַה דְּאִתְעֵבִיד מִתְּהוּא קָלָא, וְלֹא יַדַּע. וְכַפָּא חוּלְקָךְ

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

בְּאִוִיר, וְכָל אֶחָד נִפְרָד זֶה מִזֶּה. וּבְשִׁמְנֵיע
 לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנַכְנַס בּוֹ, יוֹשֵׁב כְּמַת. וְכָל
 אוֹתָם מְכַשְׁפִּים וְקוֹסְמִים יוֹדַעִים מְקוֹמוֹת
 אֵלוֹ בְּכַשְׁפֵּיהֶם, וְגוֹחְזִים לְאֶרֶץ, וְשׁוֹמְעִים קוֹל
 זֶה שְׁמֵתְחַבְּרִים אוֹתָם רוּחַ וְנַפֵּשׁ וְהַבֵּל
 עֲצָמוֹת, וּמוֹדֵיעִים דְּבָר, וְזֶהוּ (ישעיה כט) אוֹב
 מֵאֶרֶץ. וְעַל זֶה רַדִּיף שְׁלֹמָה לְדַעַת מַה נַּעֲשֶׂה
 מֵאוֹתוֹ קוֹל, וְלֹא יַדַּע. אֲשֶׁרִי חֲלַקְךָ, רַבִּי,

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדָאֵי דְּבָר זֶה הוּא דְּבָר
 נִסְתָּר, וְתִמְהָנוּ אִיךְ שְׁלֹמָה הִמְלִיךְ לֹא יַדַּע
 דְּבָר זֶה. אָמַר לוֹ, שְׁלֹמָה הִמְלִיךְ יָדוּעַ יַדַּע,
 וְלֹא כָּל כַּךְ. אָבֵל מַה שְׁלֹא יַדַּע, אוֹתוֹ קוֹל
 מַה תּוֹעֲלֵת יֵשׁ בּוֹ, וְאִיךְ יוֹשֵׁב?

וְרֵאשֵׁי הִיְשִׁיבָה כַּךְ אָמַר, דְּקְדוּקָא זֶה לֹא יַדַּע
 שְׁלֹמָה הִמְלִיךְ, שְׁהֲרִי אוֹתוֹ קוֹל כְּלוּל רוּחַ
 וְנַפֵּשׁ, וְהַבֵּל עֲצָמוֹת מַעְצָבוֹן בְּשָׂר, וּמְשׁוֹטְט

רַבִּי, דְּאֵתְבָרִיר לָךְ מַלְאָה דְקִשּׁוּט.

כִּד בַּר נָשׁ אֲתַעַר קָלָא, מִיַּד (מִתְחַבְּרִין) אֲתַעַר תְּהוּא
 קָלָא, וְלִית לִיה רִשּׁוֹ לְאַרְבַּא יַתִּיר. אֲלָא כְּעִין
 תְּהוּא קָלָא, דְּאֲתַעַר בַּר נָשׁ, וְלֹא יַתִּיר. וְאִי אַרְיָךְ
 בַּר נָשׁ קָלִיָּה, אִיהוּ לֹא אַרְיָךְ כַּל כַּד בְּתַדִּיָּה,
 אֲלָא לְסוּפָא דְקָלָא, בְּגִין דְּלֹא יָכִיל לְאַרְבַּא. מָאִי
 טַעְמָא, בְּגִין דְּכַד נִבְקָא בְּקַדְמִיתָא, אֲתַאֲרִיךְ
 מִסִּיפֵי עֲלָמָא עַד סִיפֵי עֲלָמָא, וְהִשְׁתָּא דְעָאֵל
 תַּמָּן, לֹא יָכִיל לְאַרְבַּא קָלָא, דְּהָא לִית לִיה אֲתַר
 לְאֲתַפְשֵׁטָא תַּמָּן כַּדְּבַקְדְּמִיתָא.

תְּדִי רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, אֲלִמְלָא לָא זְכִינָא לְמִשְׁמַע,
 אֲלָא מַלְאָה דָּא, דִּי לִי, לְמַהוּי תְּדִי, דְּזְכִינָא
 לְמִשְׁמַע מַלְיָן דְקִשּׁוּט, דְּתַהוּא עֲלָמָא. אָמַר לִיה, אִי
 חֲסִידָא קְדִישָׁא. אֲלִמְלָא יַדְעַת חֲדוּה דְמַלְיָן בְּתַהוּא
 עֲלָמָא קַמִּי רַב מְתִיבְתָּא, תְּהָא תְּדִי יַתִּיר.

לשון הקודש

שהברר לך דבר אמת.

שְׂבִשְׂוִיצָא בְּתַתְּחִלָּה, מִתְאַרְךְ מִסוּפָא דְעוֹלָם
 וְעַד סוּפָא דְעוֹלָם. וְכַעַת שְׁנַכְנַס לְשָׁב, לֹא יָכִיל
 לְהַאֲרִיךְ קוֹל, שְׁהָרִי אִין לֹא מְקוּם לְהַתְּפִשֵׁט
 שָׁם כְּבַתְּחִלָּה.

שְׂמַחַת רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, אֲלִמְלָא לֹא זְכִינָא
 לְשַׁמַּע אֲלָא דְכָר זֶה - דִּי לִי לְהִיּוֹת שְׂמַחַת
 שְׂזַכִּיתִי לְשַׁמַּע דְּכָר אֲמַת שַׁל אֹתוֹ עוֹלָם.

כְּשֶׁבֶן אָדָם מְעוֹרֵר קוֹל, מִיַּד (מִתְחַבְּרִים)
 מִתְעוֹרֵר אֹתוֹ קוֹל, וְאִין לֹא רִשּׁוֹת לְהַאֲרִיךְ
 יוֹתֵר, אֲלָא כְּעִין אֹתוֹ קוֹל שְׁעוֹרֵר הָאָדָם,
 וְלֹא יוֹתֵר. וְאִם הָאֲרִיךְ הָאִישׁ קוֹלוֹ, הוּא לֹא
 מְאַרְיָךְ כַּל כַּד אֲתוּ, אֲלָא לְסוּפָא דְקוֹל, מִשּׁוּם
 שְׁלֹא יָכִיל לְהַאֲרִיךְ. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם

אָמַר לִיה, מָאֵי הַדְּוִשָׁא הָוָה הַשְׁתָּא, כִּד אָתִית לְגַבֵּי. אָמַר, רַב מְתִיבְתָּא פְתַח וְאָמַר, (בראשית מו) וַיֹּסֵף יִשְׂרָאֵל עַל עֵינֵיךָ. הַדְּוָה הוּא. אָמַי סְתִימוּ דְעֵינֵינוּ לְמִיתָא. בְּגִין דְעֵינֵינוּ, גְּוֹנִין דְהָאֵי עֲלָמָא אִינוּן, וְחִיזוּ וּדְיֻקְנָא דְהָאֵי עֲלָמָא בְהוּ, אִיהוּ אֲסִתִּים מְנִיָּה הָאֵי עֲלָמָא, חִיזוּ דְהָאֵי עֲלָמָא. אֲסִתִּימוּ עֵינֵינוּ, כֹּל חִיזוּ דְהָאֵי עֲלָמָא, הָא אֲתַחֲשָׁךְ מְנִיָּה. וְחֲשָׁבִין מְנִיָּה חִיזוּ דְעֵינֵינוּ, לִית לִיה חִיזוּ בְהָאֵי עֲלָמָא, מִתְּפִן וּלְהֶלְאָה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, יָאוּת תְּקוּנָא דְקַדְמָאֵי, וְחֲכַמְתָּא דְלַהוֹן יִתִּיר מִמְּלֶאכִין קַדִּישִׁין.

אָמַר לִיה, יוֹסֵף אָמַי יִשְׂרָאֵל יָדוּ מִכָּל בְּנָוֵי. וְאִי תִימָא עַל בְּשׂוּרָה דִּילִיָּה, מִיּוֹבְעֵי לִיה וַיֹּסֵף חֵי תְרַאָה. אָמַר לִיה יִשְׂרָאֵל יָדוּ בְּגִין דְרַחֲמֵנוּ דִּילִיָּה הָוָה, וּבְגִין כִּד דָּא אֲסִתִּים מְנִיָּה נְהִירוּ דְהָאֵי עֲלָמָא.

לשון הקודש

העולם הזה, נסתמו עיניו. כל מראה העולם הזה נחשך ממנו, ונחשכו ממנו מראה עיניו, אין לו מראה בעולם הזה משם והלאה. אמר רבי שמעון, נאה תקון הקדמונים, וחכמתם? תרה ממלאכים קדושים.

אמר לו, למה יוסף ישית ידו מכל בניו? ואם תאמר על בשורה שלו, צריך לומר יוסף חי תראה. אמר לו ישית ידו, משום שאהבתו היה, ומשום כך זה נסתם ממנו אור העולם

אמר לו, אי חסיד קדוש, אלמלא ידעת חדות דברי אותו עולם לפני ראש הישיבה, תשמח יותר.

אמר לו, מה הדוש היה כעת בשבאת אלי? אמר, ראש הישיבה פתח ואמר, (בראשית מו) ויוסף ישית ידו על עיניך. הדנה היא. מדוע סתימת העינים למת? משום שהעינים הן גוונים של העולם הזה, ומראה ודמות העולם בהן. הוא נסתם ממנו עולם הזה ומראה

וְדָא נָטִיל לִיה. מָאן דְּאַסְתִּים עֵינָיו, רְחִימָא דִּילֵיה
 אֲחֵיו תְּכִי: חִיזוּ דִּילָךְ דְּהָאֵי עֲלָמָא אֲתָאֲבִיד, הָא אָנָּא
 חִיזוּ דִּילָךְ בְּאַתְרָךְ. מִכָּאן וְלַהֲלָאָה יִתְתַקְנִין לָךְ חִיזוּ
 אַתְרָא, דְּהֵהוּא עֲלָמָא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מַה אֲתֵהֵינִי הָאֵי לְפִי תָא, וּמַה
 תּוֹעֲלָתָא אִית לִיה בְּהָאֵי. מָאן דְּיִבְעֵי
 לְמִשְׁאֵל יוֹמָא מַה דְּאַצְטְרַךְ לְאַפְקָחָא עֵינָיו, בְּגִין
 לְאַחֲזָאָה דְּעַדִּין אֲזֻדְמִן אִיהוּ, לְאַתְבָּא לְחִיזוּ דְּהָאֵי
 עֲלָמָא כַּדְבַקְדָּמִין.

אָמַר לִיה אֵי חֲסִידָא קְדִישָׁא, וְדָאֵי אֵי לָא אֲסְתִים
 מְנִיָּה כָּל חִיזוּ דְּהָאֵי עֲלָמָא, וְלָא אֲתָאֲבִיד
 כְּלָא מְנִיָּה, לָא לְחֵיו לִיה חִיזוּ וְחוֹלְקָא דְּהֵהוּא
 עֲלָמָא. עֲלָמָא דָּא, בְּהַפּוּכָא אִיהוּ מִתְהוּא עֲלָמָא
 דְּאֲנִן בֵּיה, דְּבִזְמַנָּא דְּתַחֲתִית מִתְיָא, אֲפִילוּ כְּחוּטָא
 דְּשַׁעְרָא לָא הָוָה מְעוּבְדָּא דְּהָאֵי עֲלָמָא, דְּכִלָּא

 לשון הקודש

שְׁעָרִין הוּא מוֹדְמִן לְהַשִּׁיב לְמַרְאָה הָעוֹלָם
 הַזֶּה כְּמִקְרָם.

אָמַר לוֹ, אֵי חֲסִיד קְדוֹשׁ, וְדָאֵי אִם לָא נִסְתָּם
 מִמְּנֵו כָּל מַרְאָה הָעוֹלָם הַזֶּה וְלָא נֶאֱבַד מִמְּנֵו
 הַכֹּל, לָא יִהְיֶה לוֹ מַרְאָה וְחִלְקֵי שֶׁל הָעוֹלָם
 הַהוּא. עוֹלָם זֶה הוּא בְּהַפּוּךְ מֵאוֹתוֹ עוֹלָם
 שְׂאֵנֵו בּוֹ, שְׂבֻמֵּן תַּחֲתִית הַמַּתִּים אֲפִילוּ כְּחוּט

הַזֶּה, וְזֶה לִקַּח אוֹתוֹ. מִי שְׂפוּתָם עֵינָיו, אֲהוּבֵו
 מַרְאָה כְּדִי: מַרְאָה שְׁלָךְ שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה אֲבַד,
 הִרְגִּי מַרְאָה שְׁלָךְ בְּמִקְוָמָךְ. מִכָּאן וְלַהֲלָאָה
 יִתְקַנּוּ לָךְ מַרְאָה אַחַר שֶׁל אוֹתוֹ עוֹלָם.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מַה הִנָּאָה זֹו לְפַת, וּמַה
 תּוֹעֲלַת יֵשׁ לוֹ בְּזוּהָ? מִי שִׁירְצָה לְשֹׂאֵל יוֹם מַה
 שְׁהַצְטְרַךְ לְפַקֵּחַ עֵינָיו, בְּשִׁבִיל לְהִרְאוֹת